

Niet de snelheid maar een uiterste concentratie en daarnaast een grote beheersbaarheid van je mountainbike is nodig om de Trans Alp rond de Mont Blanc te kunnen voltooien.

Op vrijdag 28 augustus vertrek ik naar het zuiden van Zwitserland, na onderweg in Luxemburg te hebben overnacht kom ik zaterdag ruim op tijd in Verbier aan. De mountainbike tocht zelf start op zondag 30 augustus en eindigt op vrijdag 4 september. Er wordt dus zes volle dagen gefietst met gemiddeld een dagafstand van 40 tot 50 km waar exclusief pauzes vijf uur over gedaan wordt! Het totaal aantal hoogtemeters van de tocht zou een dergelijk 10.000 meter moeten zijn!

De tocht begint in Verbier (Zwitserland), en gaat via Italië en Frankrijk om de Mont Blanc heen om in Martigny (Zwitserland) te eindigen. Het laatste stukje terug naar Verbier gaat dan met het busje.

Zaterdag namiddag nog even de spieren losmaken van de reis. Ook hebben we nog vele oefeningen herhaald (van de clinic van 6 juni en 8 augustus), en hebben we nog even een klimmetje van 450 meter gemaakt over een single track! Vervolgens over een leuk track snel omlaag naar het Chalet waar de Engelse kok een voortreffelijke maaltijd had bereid.

Zondag

Nu gaat het dan echt beginnen we vertrekken voor de eerste etappe. We dalen af door authentieke Zwitserse bergdorpen door de Vallee de Bagnes Vanaf Sembrancher stijgen we geleidelijk door de Vallee de Ferret over gravelpaden afgewisseld door singeltracks lastig, maar op deze eerste dag lukt het allemaal prima en komen na 5 uur biken uit bij onze overnachtings plaats Foully.

Maandag

We zijn vanuit Fouly vertrokken om direct 950 meter te stijgen naar de pas Col de Ferret, die de grens vormt tussen Zwitserland en Italië. De eerste 500 meter was over tweesporen pad zwaar, steil maar nog te doen maar wel met 5 a 6 km/uur. Daarna werd het een wandelpad met flinke afgronden, veel keien en vaak erg steil tot 20% en naast een afgrond hier is de grootste concentratie nodig. Aangekomen op een hoogte van 2300 meter. Deze klim werd wel beloond met een fenomenaal uitzicht over de Val Ferret.

Daarna volgde de afdaling naar Refuge Elena. Deze afdaling was meestal rond de 25% over een slingerend voetpad met keien en rechtopstaande leiplatten voor de afwatering waar je steeds overheen moest springen. Daarnaast was een ontzagwekkende afgrond, waar je zeker niet in moest belanden.

Dinsdag.

Vandaag konden we ons alvast mentaal voorbereiden op twee cols, de eerste op 2500 meter op de grens tussen Italië en Frankrijk, de tweede de van de Tour de France 2009 bekende Col de Roseland.

We starten op 1600 meter in La Palud (Mont Blanc tunnel) om eerst nog wat te dalen, om daarna aan een zware klim te beginnen in de brandende zon zonder enig zuchtje wind. De klim begint over asfalt om daarna snel over te gaan in brede grindpaden met flinke stijgingspercentages. De klim tot het eerste rustpunt op 2200 meter is op zich wel te doen al gaan de laatste kilometers wel met percentages van 14-15%.

Daarna volgt de klim over single tracks/voetpaden naar de top op 2500 meter.

Deze klim was werkelijk zeer zwaar.

Daarna een zeer leuke en, in ieder geval voor mij, vrij technische afdaling. In 20 minuten 700 meter gedaald, eerst over single tracks met veel stenen, grind en keien, soms door beken. Later een breder gravel pad met vele S-bochten, stoffig met veel los zand en grind, wat voortdurend erg schuin richting bergwand ligt. In het dal pauze gehouden. Eten, drinken en mentaal voorbereiden op de Col de Roseland. De klim naar deze Col begon niet over de tour de France route uiteraard, maar over een veel steiler gravel pad. Als je het dal inkijkt, is toch steeds weer verbazingwekkend hoe snel je toch weer stijgt!

Het laatste stuk van de klim ging over asfalt, dezelfde route van de Tour de France, eitse van 7%!

Morgen zware maar mooie dag te verwachten over de Col de Bonhomme met hopelijk uitzicht over de Mont Blanc, als het weer goed blijft.

Woensdag

Vannacht heeft het voor het eerst flink geregend. Maar vanmorgen weer blauwe lucht en zon.

Begonnen aan weer een flinke klim van 700 hoogtemeters in de zon.

Halverwege de klim volgde er een leuke lange afdaling door de klei, modder en koeienstront. Iedereen zat er werkelijk onder! Deze tussenattractie werd weer vervolgd met de lange eindeloze klim naar de top. Het laatste stuk van de klim was voor niemand meer te fietsen, en was steil door gras omhoog met de fiets voortduwend of op de rug.

Dit was de Col de Bonhomme op 2300 meter met uitzicht op de Mont Blanc, ware het niet dat er inmiddels bewolking opgekomen was, en deze helaas het zicht op de Mont Blanc wegnam.

Dan volgt de meest spectaculaire afdaling door een rotsig maanlandschap. Daarnaast komt plotseling een dichte mist met 15 meter zicht opzetten, dan wordt het echt gevaarlijk, maar wel spannend en erg mooi.

De afdaling verder vervolgt, nog steeds boven de wolken. Er is nu weer iets wat op een pad lijkt. Langzamerhand wordt het beter te fietsen, hoewel het dalingspercentage doorgaans nog 25% blijft met veel stenen in het pad.

Donderdag.

Vandaag totaal ander weer, zwaar bewolkt, en we starten de tocht in lichte motregen over een technisch pad langs de rivier (wat op en neer over keien en stenen), en dalen hier eerst naar 800 meter. We kunnen hier warm lopen voor een 'helse' klim zonder onderbrekingen naar 1675 meter.

De stijgings percentages gaan regelmatig boven de 20% op brede gravel paden. En hoe verder naar boven hoe steiler. Hoewel de klim zeer zwaar is, en eindeloos lijkt is, gaat deze klim mij relatief goed af.

Halverwege gaat het echt regenen. Boven aangekomen, drinken we koffie in een restaurantje bij een skilift en spoorbaan/stationnetje, het is een tandradbaan.

Het weer is dreigend, zware wolken, harde wind en regen. We maken ons klaar voor een lange niet erg moeilijke, maar wel steile afdaling. Na een paar honderd meter gaan we echter op een alternatief pad. Dit pad begint leuk, de eerste 100 meter, maar deze afdaling verwordt al snel tot een 'helse afdaling'! Het wordt voor iedereen lopen over een zeer steile berghelling over iets wat soms op een pad lijkt. Voor bergwandelaars op goede bergschoenen al een moeilijk geval eigenlijk. Wij balanceren met fietsen zigzaggend omlaag. Hier en daar een valpartij, maar iedereen komt weer heelhuids enkele honderden

meters lager bij een gravelpad aan. Na deze belevenis de afdaling verder vervolgd over brede gravelpaden, verder zonder problemen. Beneden in het dal de rivier verder gevolgd over gravel paden naar Chamonix.

Vrijdag.

De weerberichten voor vandaag zijn: Regen!

We vertrekken echter nog in vrij goed weer, goede temperatuur, licht bewolkt en geen regen. Na aanvankelijk warm te rijden over stenige op en neer paadjes langs de rivier beginnen we aan wederom een lange klim, die regelmatig behoorlijk technisch is, en vaak smal is langs flinke afgronden in het bos. Bij te technisch in combinatie met teveel afgrond loop ik wel hier en daar, maar flinke stukken rijd ik toch wel langs afgronden. De klim is regelmatig ook zeer steil, en voert uiteindelijk naar 'Le Tour' aan het einde van het dal. Daar is de keuze verder omhoog fietsen of met de lift. Omdat deze klim niet leuk, en wel zeer zwaar is gaan we allemaal met de lift. Inmiddels is het ook hard gaan regenen, is de temperatuur gekelderd, kortom gewoon onaangenaam! Omdat het weer er slecht uit ziet, iedereen al redelijk nat is, wordt ook besloten om het tweede stuk van de klim ook met de lift te gaan.

De eerste lift heeft cabines (1 persoon met fiets en al in de cabine). Deze is nog aangenaam, lekker in de gesloten cabine uit de wind en stromende regen! Na de eerste lift is er een restaurant open waar we koffie gaan drinken om op te warmen en wat te drogen. Het weer verslechtert nog meer, naast de stromende regen steekt er nu ook een flinke wind op (niet optimaal voor de gevoelstemperatuur!). Het wordt zo bar en boos dat we nog wat tijd rekken in het restaurant met nog een kop koffie! Als de regen wat minder lijkt te worden grijpen we onze kans en rennen met fietsen naar de volgende lift, stoeltjes lift (2 personen tegelijk of maximaal 1 fiets).

De lift staat stil: teveel wind, de verwachting is 10 tot 20 minuten wachten. Inmiddels regent het natuurlijk weer, maar na 5 minuten start de lift weer. Wanneer we langzaam naar boven zweven in de gierende wind regent het gelukkig wat minder. Boven aangekomen schuilen we voor wind en regen achter de lift, en wachten we tot alle fietsen uiteindelijk ook boven aankomen. We vertrekken snel door het grauwe maan landschap, en komen bij een bemande hut, waar op dat moment echt de pleuris uitbreekt. De wind gaat over in storm, we waaien bijna van de fiets, Alle fietsen plat op de grond achter een glooiing tegen wegwaaien, en schuilen achter de hut.

Nu was het echt sensatie: storm, regen en hagel en de echte temperatuur was hier 5 graden. De gevoelstemperatuur kan je natuurlijk niet meten, daar is het dan ook een gevoelstemperatuur voor, maar wat deze was laat zich makkelijk raden.

Sommigen van de groep begonnen nu serieus af te koelen, het was niet verantwoord op dit moment verder te gaan. Echter na enige tijd zwakte de storm iets af en het traject werd zo loopbaar; direct lopen dus. Iets verderop kwamen we meer in de luwte van de berg (luwte was in deze wel betrekkelijk hoor!), en we stapten weer op de fiets. Op zich was het een mooi pad dat volgde, al was het pad naast pad nu ook gepromoveerd tot stroompje. Maar veel was fietsbaar. Op gegeven moment werd het wel zo steil en technisch dat het voor de helft van de groep lopen werd, maar iedereen kwam weer heelhuis beneden uiteindelijk. Dan volgt de laatste niet heel lange maar wel steile klim over een nat gras/gravel/modderpad, en uiteindelijk nog een stukje asfalt omhoog met de storm in de rug (vreemde gewaarwording: klimmen met storm in de rug!).

Dan moet er nog afgedaald worden naar Martigny. Het mooie trail wordt vanwege de weersomstandigheden in combinatie met de natte afgekoelde lichamen verruild voor een zeer snelle afdaling over de weg. Onderaan aangekomen in Martigny in de Rhônevallei is de fenominale Trans Alp Rond de Mont Blanc ten einde.

Transalp Mont Blanc : Reis totaal overzicht

Hoogtemeters : 10118 meter gestegen 10982 meter gedaald
Afstand : 284 km
Fietstijd : 27 uur
Gemiddelde snelheid : 10,4 km/uur
Maximale snelheid : 73 km/uur

Iedere dag was weer de zwaarste dag?! Het was leuk en een uitdaging om een MTB tocht met zulke extreme paden en trajecten te volbrengen, en om iedere dag weer de eindstreep te halen gaf voldoening na de vaak eindeloze steile en lastige klimpartijen. Zon, veel zon regen, hagel, wind, en zelfs storm hebben we meegemaakt maar er zal zeker voor mij een herhaling zijn van en tocht van dit formaat. Uiteraard in een ander gebied, maar of die net zo mooi zal zijn lezen jullie dan wel weer.